

In diversis Germaniae partibus aliter atque aliter (proximis tamen se vocabulis) nominatur, Drff, Erfle, Norfling, Wurffling: alicubi etiam Elfr, idem ni fallor. (Apud Hollandos Elfr est Alofa.) Intempestive captum, spinulis seu aristis redundare ajunt. Duorum *generum* hunc piscem esse audio, assatos alios carne alba esse, qui Augustae vulgo Weißfisch appellantur: alios rubicunda vel flavescente, Truttæ Salmonatæ instar. Piscem Norimbergæ quoque in Begniza fluvio frequentem esse ajunt; praeferri genus illud, cujus caro rubeat: in superficie discrimen non apparere: *squamas* paulo latiores esse, quam in Thymallo: carnem siccam, et friabilem, salubrem, ut vel

puerperis concedatur, minus suavem quam Truttarum. Bellonius quoque visa apud me hujus piscis effigie, forma ad Squalum (id est Capitonem fluviatilem) eum accedere ferebat. Piscem audio lautum, et in pretio esse; muscis vesci. Cyprino minus lautum esse, sed crassior: non in aquis fluentibus, nec in lacubus, sed in piscinis ferme reperiri, apud Vindelicos, Norimbergæ, et alibi. Sunt qui *Pigo Picone* pisci Larii et Verbani lacus eum comparent: et similiter certo anni tempore e squammis ceu clavos quosdam emittere mihi retulerint. Ad Cyprinos ne igitur magis an Capitones pertinet, judicandum illis relinquo, quibus in promptu hi pisces sunt.

CAPVT VII.

De Leucisco.

TAB. XXVI.
10. II. 12.

Aldrovand.
de Piscibus
l. 5. c. 22.

Galen. de
Aliment. fac.
cult. l. 3.

Bellon. de
Aquatil.
lib. 2.

Leuicisci nomine omne Mugilum genus Hicefio apud Athenæum venire superius, ni fallor, diximus. Galenus suae speciei piscem *fluviatilem et lacustrem* facit. Salvianus Squalum esse, ideo quod eum Galenus τὴν γεῦσιν ὀξύτεραν habere scribat (sed perperam, Legendum enim est, κεφαλὴν ἔχον μικρότερον καὶ ὀξύτεραν) credit; Modernis Graecis *Leucorinus* dicitur. Bellonius, *Albicellam* commode vocari posse scribit, apud alias nationes, Germanos imprimis, varia fortitur nomina. In Germania, circa Argentinam ein Lauch, Helvetiis diminutiva voce *Laugele*, quo nomine Galenus dici conjiciebat (inquit Gesnerus) quasi λεύκιλλον, id est Albiculam, tanquam olim sic appellassent Graeci, et ab iis mutuati essent Germani. In quibusdam Helvetiorum lacubus, ut juxta Tugium et Bielam *Uvinger* vocitatur, ut a Sabaudis circa Neocomum *Vengeron*.

id est, acephalos nominant hos pisces: amputatis enim capitibus, siccatos, alio venales mittunt: cum minimi densis agminibus natant. Helvetiis *Seelen*, id est, animae dicuntur.

Acronii lacus accolae nominibus variant; *Grafig* Lindaniae vocant: Vberlingae *Laugele*; Constantiae dum parvi sunt, *Zienfische* vel *Grafig*: adultiores, *Agonen*, *Agunen*, *Lagenen*. Ajunt enim pisciculos esse vix longiores palmo, *squammosos*, quibus multi abstineant, quod circa latrinas pascantur: suo tempore tamen commendari.

Aestate, inquiunt, innascuntur eis vermes, quos vulgus, *Nestel*, nominant, quo tempore insalubres habentur.

Ovagerunt usque ad Junium, deinde pariunt. Non solum autem inter se, sed cum illis etiam piscibus latis lacustribus, quos Helvetii *Rotten* vocant, et cum Scardulis sive Cyprinis latis *coeunt*, unde piscis genus enascitur, inter utrumque parentem medium, ein *Drittfsch*.

Diversus tamen ab his piscis est Vangeton in Lemano dictus, cui Helvetii a rubore pinnarum nomen posuerunt. Brelenpes etiam *Onhoft*,

Sed